

[Axel Kristensen.]

mener, han ved en fejltagelse kom til at sige noget forkert. Jeg går ud fra, at det var en fejltagelse; jeg har ikke grund til at tro andet. Ministeren sagde, at hvis man kom ind i fællesmarkedet og det viste sig, at der blev vanskeligheder for et land på dets landbrugsområde, ville man kunne indføre minimalpriser, og hvis de ikke kunne holdes, kunne man lave en kvotaordning, eventuelt helt forbyde importen. Dette kan ikke være rigtigt. Hvis man læser traktaten — og den må vi dog have lov til at gå ud fra, da vi ikke har andet at bygge på — er det fastslået deri, at efter den endelige ordning skal de foranstaltninger, der træffes, begrænses således, at de udelukker enhver form for diskrimination, enhver form for forskelsbehandling, mellem fællesskabets producenter og forbrugere.

Når 15 år er gået, er enhver form for diskrimination udelukket, og i overgangsperioden har man lov til, som den højtærede minister sagde, at anvende minimalpriser. Med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne citere punkt 2 i artikel 44 i traktaten; det står side 24 og lyder således:

„Minimalpriserne må hverken medføre en formidskelse af den mellem medlemsstaterne ved nærværende traktats ikrafttræden eksisterende samhandel.“

— det er kun landbrugsvarer, der er tale om her —

„eller hindre en gradvis udvidelse af denne. Minimalpriserne må ikke anvendes på en sådan måde, at de hindrer udviklingen af en naturlig præference mellem medlemsstaterne.“

Altså, man kan lave minimalpriser, men man kan ikke give medlemslandene mindre handel til et af medlemslandene, end de har haft, inden de gik ind i området. Hvis Danmark i dag gik ind i fællesmarkedet, var vi garanteret et landbrugssalg i det omfang, vi har nu, i overgangsperioden, og så er der vel ingen tvivl om, at vi også ville få det senere, da der ikke må diskrimineres.

Der står videre i traktaten, artikel 45,

punkt 2, om de aftaler og traktater, som kan slutes i overgangsperioden:

„Disse aftaler eller kontrakter skal baseres, for så vidt angår mængderne, på omfanget af den gennemsnitlige samhandel med vedkommende varer mellem medlemsstaterne i de sidste tre år inden nærværende traktats ikrafttræden; de skal forudse en forøgelse af dette omfang inden for de grænser, som de eksisterende behov sætter, idet hensyn tages til de traditionelle handelskanaler.“

Det, den højtærede minister sagde, må være forkert. Det er meget, meget væsentligt at få fastslået, at efter denne traktat skal restriktioner vedrørende landbrug og told afvikles i samme takt som for industrien, og de foranstaltninger, der i overgangsperioden derefter kan gennemføres, hvis nogen skulle komme i nød, må ikke medføre mindre salg end gennemsnittet af de sidste 3 år. Der er væsentlige garantier. Der må ikke forekomme diskrimination, forskelsbehandling, på grund af nationalitet med hensyn til landbrugsvarer heller. Der står meget mere om landbruget, end man i almindelighed angiver.

Når jeg har sagt det, er det, fordi jeg anser det for livsvigtigt for Danmark at melde sig ind i fællesmarkedet. Jeg ville ikke nære den mindste ængstelse for at gøre det nu, for hvis frihandelsområdet bliver til noget, ville vi også blive medlemmer af det. Vi ville ikke miste noget, vi ville være med i starten, da udviklingen sker med rivende hast, fordi enhver disposition i de seks lande nu træffes ud fra hensynet til, hvordan forholdene vil blive, når hele planen er gennemført, og vi risikerer meget nemt at komme for sent. Jeg kritiserer ikke regeringens stilling endnu, men det er regeringen, der forhandler, og kommer vi for sent, er ansvaret regeringens, og det er stort.

Niels Eriksen: Jeg kan fuldt ud slutte mig til de udtalelser, det ærede medlem hr. Per Federspiel på mit partis vegne har fremsat her i aften. Årsagen til, at jeg tager ordet,